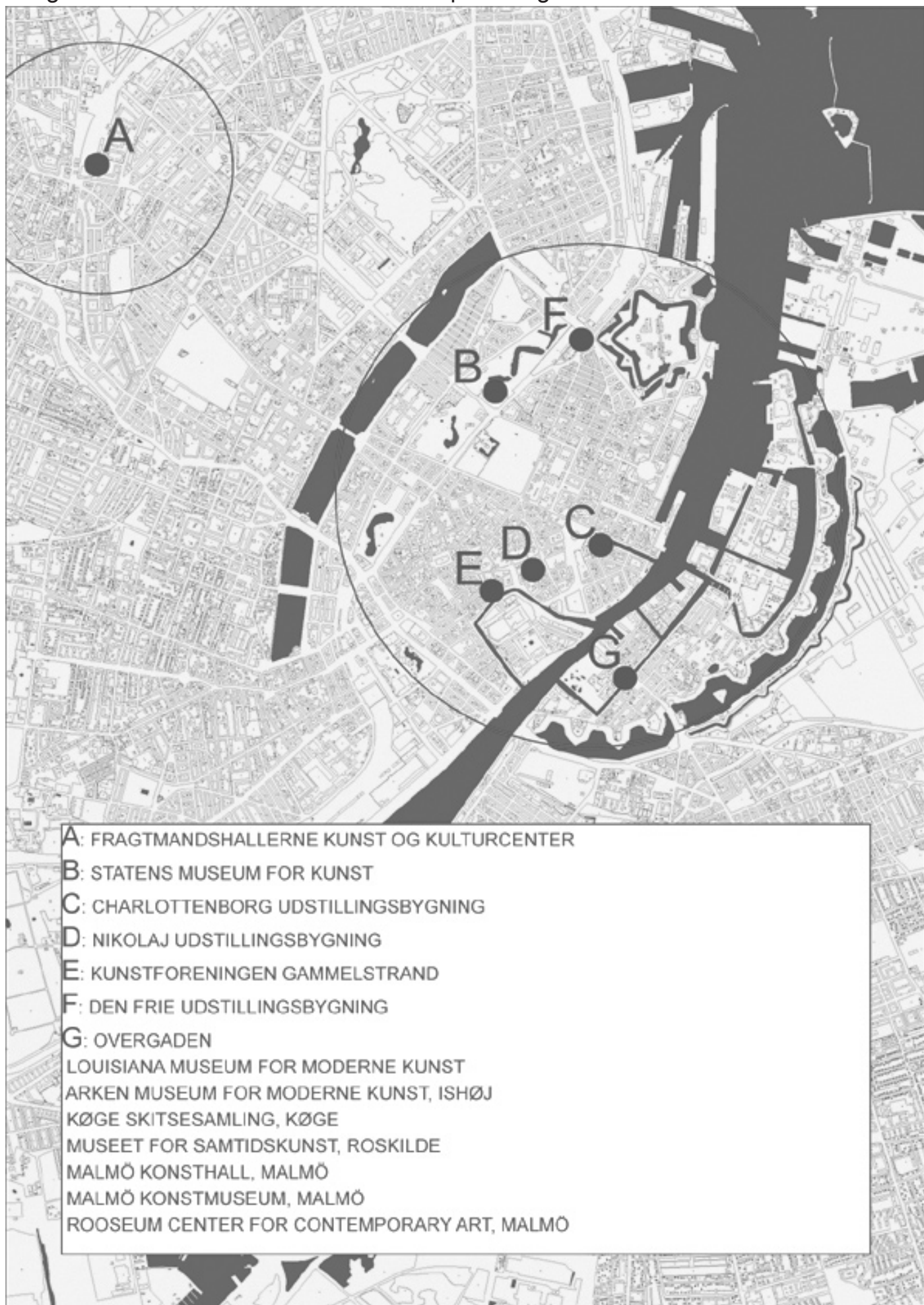

BILAG

Bilag B1: Kort med kulturinstitutionernes placering i København.

Bilag B2: Beliggenhed, Kort.

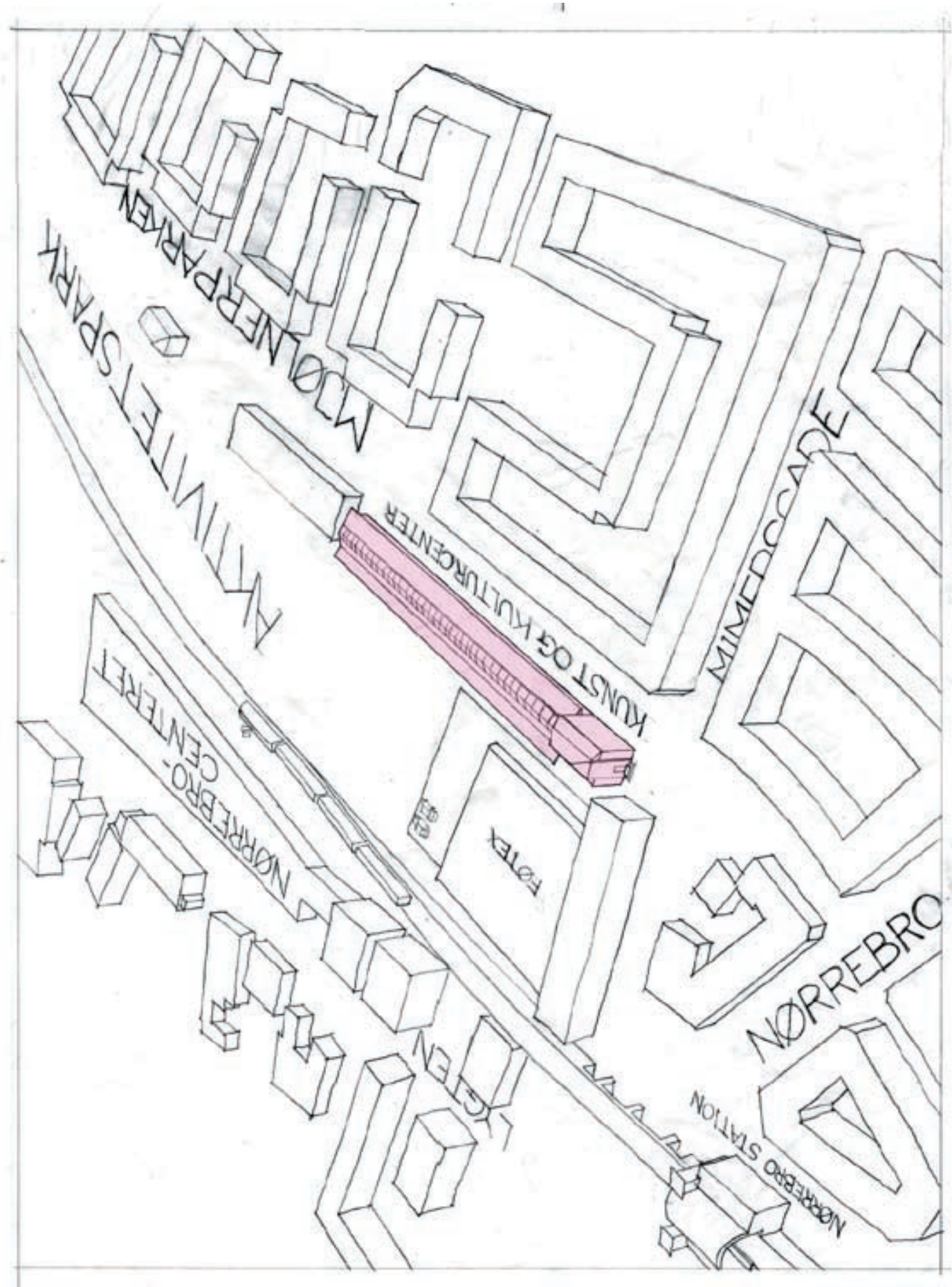
Et lokalt globalt kunst og kulturcenter i fragtm andshallerne
ved Nørrebro Station
forbinder Ydre Nørrebro med Nord Vest
åbner op for Mjølnerparken
og den planlagte Aktivitetspark

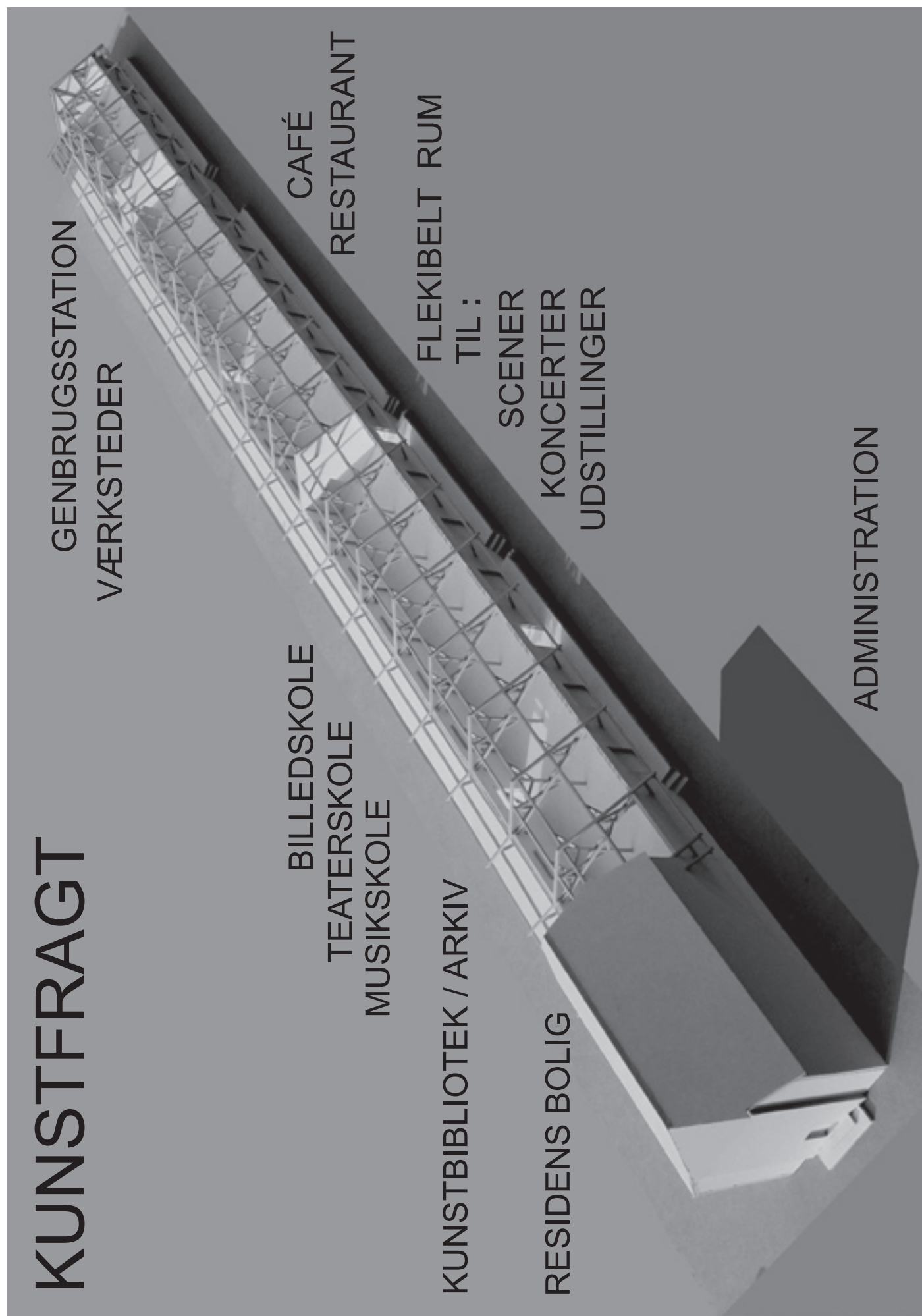

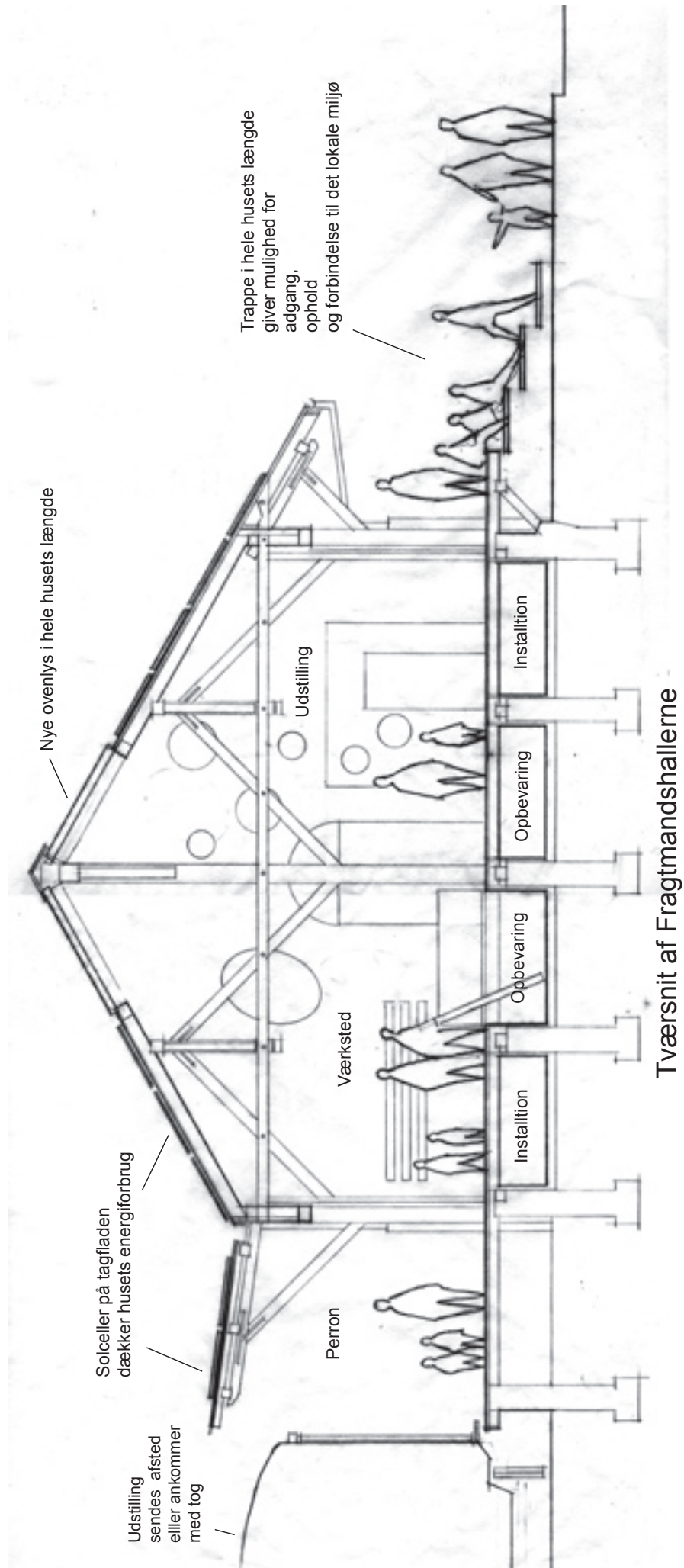
Et kunst og Kulturcenter i Fragtmandshallerne med forbindelse til hele København og Øresundsregionen

Bilag B4: Situationsplan.

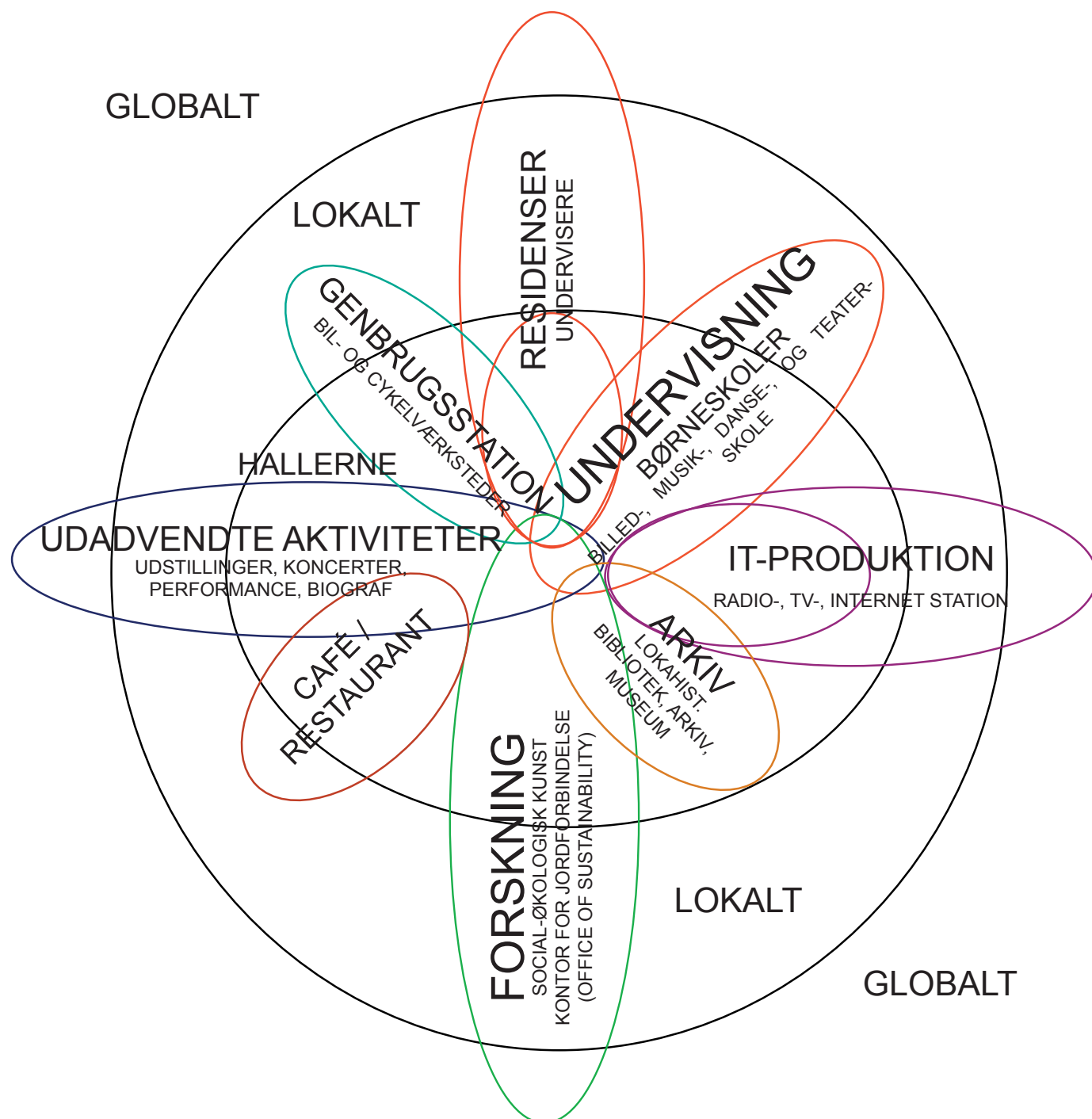
Tværsnit af Fragtmanshallerne

Bilag B7: Fotovisualiseringer ved stud. ark. Filip Lipinsky

INTERAKTIONS DIAGRAM FOR AKTIVITETER I KUNST OG KULTURCENTER

Billedskole for børn og unge i Fragtmandshallerne

Wojciech Laskowski / Marianne Søgaard Sørensen

Kulturelle tilbud til områdets børn og unge indenfor f.eks. teater, film, musik og dans vil være en vigtig del af Fragtmandshallernes virke. Det følgende er en kort redegørelse for, hvilken funktion, vi forestiller os, en Billedskole kan have for området.

At arbejde med billedkunst

At arbejde med billedkunst handler om at formulere spørgsmål og problemstillinger og om at søge løsninger på disse. Det er en proces, der hele tiden veksler mellem det konkrete og rationelle og det intuitive og uforudsigelige. Kunstnerisk arbejde medfører således læreprocesser, der har værdi langt ud over det kunstneriske tema i sig selv.

Billedkunst er derfor en unik tilgang til problemstillinger indenfor stort set alle områder og discipliner, der vedrører børn og unge. Den lokale forankring på ydre Nørrebro vil gøre det muligt at bearbejde de lokale problemstillinger på et plan, hvor disse ikke er problematiserende i negativ forstand, men i stedet gøres til positive bidrag til den fælles hverdag. Her tænkes der både på kulturelle og kunstneriske projekter og på helt konkrete installationer og udsmykninger i nærmiljøet. Ved at arbejde lokalt med de unges egen hverdag vil vi desuden være med til at skabe en øget bevidsthed om og omsorg for vores fælles omgivelser.

Nøglen til vores aktivitet er en overbevisning om, at man gennem et seriøst og professionelt arbejde med unge på dette felt, hvor det kunstneriske niveau og kvalitet er i centrum samtidig kan udgøre en meget vigtig social funktion i et område. Vi er overbevist om, at man gennem en aktivitet, der er fri for den socialpædagogiske blåstempling kan nå den gruppe unge, der afviser andre tilbud fra det offentlige, fordi de alt for ofte kommer til at føle sig som klienter.

Et tilbud til alle børn i området

Fra Københavns Kommunes øvrige fritidstilbud til børn og unge ved vi, at der er stor søgning og ventelister mange steder men også, at de familier, der benytter sig af tilbudene, ikke afspejler sammensætningen af borgere i kommunen. F.eks. er det overvejende de etnisk danske børn, der kommer på musik- og billedskoler. Dette er endnu en vægtig grund til at skabe et seriøst kulturtilbud i et område som vores med et stort kontingent af børn med anden etnisk baggrund. Ved at fungere og være synlige i børnenes eget nærmiljø vil vi gøre tilbuddet tilgængeligt for alle børn uanset modersmål og hudfarve.

På billedskolen vil børnene blive undervist af professionelle billedkunstnere både fra lokalområdet og udefra. Hovedsagen er, at børnene bliver mødt af voksne, der tager deres profession som kunstnere alvorligt, som har erfaring i, og som ser det som en personlig og en professionel udfordring at arbejde med det sociale aspekt i kunsten. Skolen skal således kunne bæres oppe af en anerkendelse af dens kvalitet og seriøsitet.

Billedskolen vil trække på og arbejde tæt sammen med de øvrige aktiviteter, der foregår i huset. F.eks. kunne man forestille sig tværfaglige projekter med teater, dans, og musik eller med f.eks. sports- og friluftaktiviteter. Det ville således være en naturlig mulighed lejlighedsvis at flytte aktiviteterne ud i den tilstødende aktivitetspark. Herved vil tilbuddet til børnene yderligere kvalificeres samtidig med, at børnene og de unge vil være med til at definere husets aktiviteter og dermed til at give Fragtmandshallerne den lokale forankring, der er forudsætningen for en sådan institution. Men billedskolen vil også arbejde sammen med f.eks. skoler og daginstitutioner i området. En del af skolens aktiviteter kunne således være projekter i samarbejde med skoler og skoleklasser i området, hvor man f.eks. inddrager matematik- og sløjdundervisning i udformningen af en vægudsmykning.

I en tid, hvor de praktisk-musiske fag spiller en mindre og mindre rolle i folkeskolen, bliver det uhyre vigtigt, at børnene bliver præsenteret for og får lejlighed til at arbejde med disse aktiviteter i andre sammenhænge, og at de også lejlighedsvis bliver inddraget i skolens andre faglige sammenhænge.

Den praktiske organisering af undervisningen skal være så fleksibel som muligt. Billedskolen vil kunne tilbyde eftermiddags- og aftenhold, der løber over et halvt eller et helt skoleår, og den vil tilbyde kortere forløb, der henvender sig til børn og unge, der ikke kan overskue at melde sig til et længere forløb eller som oprettes med et helt konkret formål for øje. Her vil skolen være lydhør overfor unge, der kommer med egne forslag til projekter. Endeligt vil det formodentligt være relevant at tilbyde aktiviteter i f.eks. skolernes efterårsferie og vinterferie og de første uger i sommerferien.

Wojciech Laskowski

Født 1960, polsk, billedkunstner og kunstpædagog, arbejder siden 1990 i Danmark, undervisning af børn, unge og voksne på bl.a. Statens Museum for Kunst, Billedskolen på Jagtvej, Billedskolen i Tvillingehallen, Silkeborg Bad. Udsmykningsopgaver med børn og unge på bl.a. Skolen i Rådmandsgade.

Marianne Søgaard Sørensen

Født 1957, dansk, cand. Mag. i Europæisk Etnologi, billedkunstner, arbejder med installationer i naturen.

Projekt RETUR-SKULPTUR-FUTUR! forbindelse med Mijøgen i juni 2004 ved Wojciech Laskowski & Gertrud Birgfeldner + børn fra ?

Fotos Copyright: W. Laskowski & G. Birgfeldner

Billedskole for børn og unge

Bilag B10: HVAMÆMUSIKKEN af Erik Moseholm

HVA' MÆ' MUSIKKEN ? eller SYMFONI I FIRE SATSER

1. Ouverture

I dag har mange børn og unge ikke råd til musikundervisning. Måske er det en væsentlig del af forklaringen på, at 92% af Folkeskolens elever ikke går i musikskole. Og det ser ud til at blive værre. I Folkeskolen er der sket voldsomme nedskæringer på musiktimerne og al obligatorisk musikundervisning ophører efter 6. klasse. Derefter kan danskere gå gennem livet uden indføring i den side af den danske identitet, som politikere taler så meget om. Men hvad gør de: Skærer ned så kulturarven er i fare. Sidste år vedtog Folketinget at gøre deltagelse i musikundervisningen i Gymnasiet frivillig, hvor den tidligere var obligatorisk. Fædrelandssange kender de fleste kun som indledning til fodboldlandskampe, hvor heller ikke fodboldspillerne kan synge med på tekst og melodi.

2. Virkelighed

Den sørgelige tur gennem musikundervisningsmulighederne viser: Børnehaveseminarier er nu afløst af pædagogseminarier, hvor musikken fra 1992 er gjort mere eller mindre valgfrit. Kun få seminarier har meget begrænset obligatorisk musikundervisning og resten ingen.

Folkeskolelærerne kan gå gennem seminarieuddannelsen uden at synge en sang, efter at musik forsvandt som grundfag i 1998. Musik som liniefag har efterhånden fået så urimelige vilkår, at stadig færre søger det og efteruddannelsen skrumper.

Musikpædagoger uddannet på klassiske konservatorier inden 1995 fik så dårlig eller ingen indsigt i undervisning af børn og unge, at de har store vanskeligheder i deres erhverv.

Universiteternes uddannelse er med begyndelsen af dette år skåret 20%, så det er svært at undgå svækkelse af kandidaternes kvalitet.

Musikskolerne betales af stat, kommuner og elever. I de sidste ti år er deres statstilskud faldet 23%. Fra 2007 overføres Statens 80 millioner kr. som bloktilskud til kommunerne og er dermed ude af Kulturministerens regi. Uden øremærkning af pengene til musikskolerne kan kommunerne overføre pengene til andre udgiftsposter, som var tilfældet med 1/3 af bloktilskuddet til bibliotekerne. Musikskolemidlerne tænkes fordelt efter indbyggerantal. I så fald bliver de meget aktive musikskoler i små kommuner med stor aktivitet og mange elever straffet med færre midler, mens musikskolerne i en stor kommune med lille aktivitet og få elever belønnes med flere penge. Da almenundervisningen generelt kun bliver for velhavere, foreslår jeg Kulturministeren (der har vist interesse for musikundervisningen) at snakke med Undervisningsministeren (som ikke har vist interesse) om at overføre kompensation for manglende musikundervisning i Folkeskolen og Gymnasiet til musikskolerne, så undervisningen dér kunne gøres gratis for alle. Også fordi det er på tide,

at Kulturministeriet og Undervisningsministeriet samarbejder, mens der endnu er en embedsmand med ansvar for musikundervisningsområdet. Politikerne taler så meget om satsning på den danske kultur, men handler til skade for den. Kunne I i det mindste ikke holde kæft med Jeres lovprisninger, så musikundervisere, der oplever Jeres ødelæggende lovgivninger, ikke mister troen på Jer. Musikudøvere er sammen med sporten de to største interessegrupper i Danmark. Og lad så være med at give "Sorteper" videre til institutionernes administratorer, som gør deres bedste for at lindre smerterne som følge af Jeres besparelser.

3. Visioner

Og hvis I mener noget med Jeres satsning på forskning, hvad vil I så gøre ved undersøgelser indenfor musikområdet i sidste halvdel af 1900-tallet? Hvorfor fokusere på flere timer i færdighedsfagene på bekostning af andre intelligenser blandt andre den musiske, som viser sig bedst til at samarbejde med og fremme andre intelligenser.

I 1950'ernes Ungarn blev almindelige folkeskoleklasser uden specielt udvalgte musikalske børn udvalgt til forsøg med mange musiktimer og tilsvarende færre færdighedsfag (Kodaly-metoden). Nu skulle man så tro, at eleverne blev dårligere til at regne og læse, men det viste sig, at de blev bedre, fordi musikken fremmede indlæringssevnen. Dertil blev eleverne også mere koncentrerede, målrettede og socialt indstillede, samt bedre til at samarbejde. Samme erfaring gjorde Østrigsgades skole i København, 4. og 5. klasse-elever i Holstebro som hver fik et instrument at spille på, skoler i Skåne og igennem de sidste 35 år i Helsinki, hvor Géza Szilvay har arbejdet med folkeskoleklasser på sin musikskole. Fra 1980'erne har amerikanske forskere anført af Howard Gardner påvist at udover hukommelsen fremmer musikken også medfølelsen, selvforståelsen, fornemmelsen for egen proces og handlingskompetence. 1993 offentliggjorde Frances Rauscher, University of California, resultater af sine undersøgelser om Mozart-musikkens effekt. Studerende løste opgaver hurtigere og bedre og deres intelligenskvotient steg ni point. Men effekten holdt kun 15 timer.

Herhjemme har bl.a. læge, hjerneforsker og p.t. vismand i Kompetencerådet Kjeld Fredens gjort opmærksom på musikkens sidegevinster som udvikling af hjernens aktiviteter og fremme af evnen til tilegnelse af viden. Han har opfordret danske myndigheder til at give børnene en chance for at få efterprøvet musikkens påvirkning og se, hvad der sker. Det er ikke sket.

I 1990'erne erfarer Hans Günther Bastian gennem folkeskole-forsøg i Frankfurt (Tyskland), at musik styrker 6-7-årige børns intelligensniveau og har indflydelse på deres sociale adfærd, der forbedres, fordi de lærer at lytte og føle større ansvarlighed for hinanden. I forsøgsperioden blev der færre urolige elever, mens eleverne i tilsvarende kontrolklasser med mindre musik blev stadig mere urolige. Musikundervisningen gav større selvtillid, mere lyst til at lære og yde det bedste.

4. Finale

Kort sagt fremmer musikalsk aktivitet handlingskompetance, effektivitet, koncentrationsevne, opgaveløsning, indlæringsevnen og tilegnelse af viden, lyst til at lære og yde sit bedste, god hukommelse, høj intelligens, socialt engagement, medfølelse, ordentlig opførsel, selvforståelse og selvtillid.

Alle disse evner lovpriser politikere gang på gang. Så hvis de mener noget med lovsangen af disse egenskaber, har vi grund til at forvente kolossal opprioritering af musikken fremover. Måske er problemet, at folketingsmedlemmerne med få undtagelser ikke er musikudøvere. Det kunne løses med et lovforslag om, at sammenspilsundervisning indgår i en politikeruddannelse, således at det bliver muligt for politikere på tværs af de politiske skel at danne sammenspilsgrupper. De kunne så inden hver folketingsdebat spille en enkel blues sammen fx "Now's The Time". Det ville effektivisere den efterfølgende debat. Men da effekten kun varer 15 timer, skal der spilles hver dag.

Det er en sidegevinst, at man får sværere ved at slå på dem, man har spillet sammen med. Derfor kunne det måske være gavnligt af og til at invitere fx irakere med i orkestret. For musik kommunikerer også internationalt. Derfor ville den også i langt højere grad kunne bidrage til integreringen af indvandrere i Danmark.

Yderligere inspiration til styrkelse af musiklivet kunne hentes fra verdenshistorien helt tilbage til oldtiden:

"Hvis du ønsker at vide, om et folk styres vel, om dets love er gode eller dårlige, da skal du undersøge den musik, det spiller." (Konfutze, Kina, 500 f. Kr.)

"Rytme og vellyd formår mere end noget andet at trænge ind i barnesjælen, præge den og styrke det ædle i barnets karakter og højne dets sind" (Platon, Athen 427-347 f. Kr.)

Erik Moseholm

Komponist og kunstnerisk leder af "Swinging Europe"

De boligsociale problemer

Indledning

I starten af 2004 annoncerede Københavns Kommune og Socialministeriet at de til sammen vil investere 30 mio. kr. i Mimersgadekvarteret. Disse investeringer er tænkt som et helhedsorienteret kvarterløft, dvs. en økonomisk investering i alle aspekter af de boligsociale problemer og de er samtidig tænkt som et forsøg på at engagere og sammenknytte menneskelige ressourcer på tværs af bopæl, faglighed, etnicitet, generationer etc., for på denne måde at sætte gang i en udvikling. YNKB er et netværk af mennesker, der med stor interesse arbejder med social kunst. Vores forslag om at bruge Fragtmandshallerne som kulturelt eksperimentarium og forskningscenter ligger i forlængelse af intentionerne i helhedstankegangen og det er baggrunden for vores ansøgning.

Opkomsten af boligsociale problemer

Mimersgadekvarteret er et sammensat område, der rummer nogle problemer og potentialer og begge sider er vigtige at få med i forståelsen af området og baggrunden for vores ansøgning.

Historisk set voksede København kraftigt efter 1870, hvor militæret opgav demarkationslinien omkring voldene under pres fra den voksende industrialisering, som trak folk fra landet til at bosætte sig i hovedstaden. Mimersgadekvarteret ligger på ydre Nørrebro og er blevet til i forlængelse af denne udvikling. Oprindeligt fremstod området som en blanding mellem erhvervsjendomme og arbejderboliger. I løbet af 1970'erne blev en del af erhvervsgrundene erstattet af boliger. Mjølnerparken blev opført fra starten af 1980'erne og er et af de yngste bebyggelser i Mimersgadekvarteret. Det er relativt afgrænset i fysisk og social forstand, og for et års tid siden var det genstand for medierne og politikernes opmærksomhed pga. de boligsociale problemer.

I Danmark var det dele af den almennyttige boligsektor der især blev ramt af boligsociale problemer og en af grundene ligger i 1960'ernes og 1970'ernes montagebyggeri. Denne nye byggeform beror på præfabrikerede elementer, som blev sat sammen på byggepladsen. Man inddrog ikke tidligere håndværkserfaring med fugtisolering bl.a. ved vinduer, tage og kloakker (Kristensen, 1993, s.29) og derfor kom mange af disse byggerier til at lide under et fugtigt indeklima, som er dårligt for helbredet. De ramte bebyggelser mistede æstetisk og funktionel status og familier med økonomisk overskud flyttede typisk i parcelhus, så snart de havde råd. Det førte til tomme lejligheder og dårlig økonomi. Den dårlige økonomi sammen med den almennyttige boligsektors filosofi om at alle i dette samfund har ret til en bolig (se: www.akb.dk); betød, at det blev mennesker med den laveste sociale status der flyttede ind i områderne, dvs. mænd der lige havde afsonet en fængselsstraf, enlige mødre, førtidspensionister, psykisk syge og indvandrere fra især Tyrkiet. Beboerne i disse områder var og er en sammensætning af meget forskellige grupper med vidt forskellige ressourcer og problemer.

Datidens socialpolitik var gearet til at behandle borgerne relativt lige b. la ud fra kvantificerede problemparametre, men socialpolitikken var ikke gearet til at imødegå det samspil af problemer som dukkede op og blev synlige efter oliekrisen i 1974. Siden starten af 1990'erne er forskernes analyser og politikernes løftestrategier blevet mere helheds- og investeringsorienteret. Pointen er her, at det at sætte ord på problemet er en del af løsningen og at det er en mulighed for at komme til en endnu dybere forståelse på et senere tidspunkt.

Marginaliseringen beboerne i Mjølnerparken

Blandt forskere er der flere troværdige analyser i spil, en af dem kommer fra den amerikanske sociolog, Loïc Wacquant (1996), han peger på opkomsten af en marginaliseringsform, der er sammensat og sammenvævet. Wacquant taler om seks tendenser og flere af dem kan ses i København nærmere bestemt i og omkring Mjølnerparken. Den første marginaliseringsform er arbejdsmarginalisering:

Tabel 1: Arbejdsmarkeds marginalisering			
	Københavns Kommune	Mimersgade kvarteret	Mjølnerparken
Kontanthjælp	3,5 %	6,4 %	30,18 %
Arbejdsløse	3,1 %	2,7 %	(uoplyst)
Førtidspension	5,6 %	4,5 %	(uoplyst)
Uden for arbejdsstyrken	25,0 %	28,6 %	68,99 %
Tabellens oprindelige titel: Socioøkonomiske forhold pr. 1.1 2003 i %			
Kilde: Statistisk Kontor, Københavns Kommune			

1) Arbejdsmarkeds marginalisering: Tabel 1 illustrerer hvor mange % af beboerne der permanent eller midlertidigt står uden for arbejdsmarkedet. Som det fremstår, er der relativt mange af beboerne i Mjølnerparken, der står uden for arbejdsmarkedet. Politikere fremhæver ofte at arbejdsmarkedsintegration er det bedste middel til samfundsmæssig integration. Socialforskeren, Morten Ejernæs (1993) har ligeledes fremhævet arbejdsløshedens betydning for individets sociale status og mangel på selvværd. De fleste mennesker vil gerne se sig selv som produktive og bidragydere i forhold til små eller store fællesskaber. Men som det fremgår af tabellen, er det svært for flere af beboerne i Mjølnerparken at etablere sig bidragydere i økonomisk forstand.

2) Indkomst marginalisering: Mandag den 21. februar 2005 havde avisen Information en forsideartikel: "Indvandre vil ud af ghettoerne" baseret på en rundspørge blandt 1007 beboere i et almenbygget boligbyggeri. På baggrund af denne undersøgelse konkluderede Hans Hummelgaard (forskningschef i Amterne og Kommunernes Forskningsinstitut), at boligmarkedet, dvs. ejerboliger, andelsboliger og lejerboliger er lukket land for indvandrere. De første to er lukket, fordi det kræver to indkomster for at få adgang. Lejermarkedet er givetvis lukket pga. diskrimination, men det mente Hummelgaard er svært at bevise. Sammenligner man årsindkomsterne fra 2001 er der en vis systematik i tallene: I Indre Østerbro ligger indbyggernes gennemsnitlige årsindkomst på 231.000 kr., i København på 189.200 kr. og på Ydre Nørrebro på 174.400 kr. Vi har ikke tallene for Mjølnerparken, men da der bor flere på div. former for overførselsindkomst i områder ligger årsindkomsten også lavere end Ydre Nørrebro set som helhed. Denne indkomst marginalisering hænger sammen med arbejdsmarkeds marginaliseringen. (Kilde: Statistisk Kontor: Internettet).

3) Stedidentiteten opløses: En af os fra YNKB var på besøg i Mjølnerparken i januar

for at snakke med beboerne. Det førte til en samtale med en kvindelig beboer, som tog afstand fra de andre beboer og som gav udtryk for at hendes kufferter nærmest var pakket, selvom hun var nød til at blive boende midlertidigt. Udgangspunktet for samtalen var bestemt ikke at hun skulle kritisere det sted hun bor. Det er fuldstændigt urimeligt at generalisere over en kvindes synspunkt, men når beboerne i et område ikke kan identificere sig med stedet, så kan det føre til mistillid mellem grupperne og ligegyldighed over for de fælles goder, f.eks. affaldsordningerne, møntvaskeriet eller parkeringspladserne: "Det er ikke mit eller vores, så hvad rager det mig, hvis tingene går i forfald?". Det er svært at forestille sig denne kvinde engagere sig i det lokale foreningsliv eller i vedligeholdelse. Hvis denne tankegang rodfæstets hos mange bliver det svært for beboerne at trække på hinanden, dvs. at mobilisere de ressourcer, som ligger i lokale sociale netværk. Wacquant taler om det, som at stedidentiteten opløses. Mennesker der er flove over det sted de bor, har en tendens til at undlade at invitere venner hjem og det er en kilde til adskillelse mellem beboerne i boligområdet og indbyggerne i den omgivende by. Hvis det er en tendens i Mjølnerparken, handler det om at stedidentiteten er opløst eller svagere end i de fleste andre områder i København.

4) Kulturel marginalisering: Af de ca. 2.500 beboere i Mjølnerparken er ca. 95 % af anden etnisk herkomst end dansk. Der bor 60 forskellige nationaliteter (Kilde: Lejerbos hjemmeside), og et flertal har Islam som tro eller kulturel baggrund. I de seneste par år har der desværre været en global tendens til distancering mellem den kristne og den islamiske kultur og det medvirker til at marginalisere mange af beboerne i forhold til det omgivende bymiljø. Mange af de unge identificerer sig dog mere med den amerikanske hustlerkultur, dvs. en livsstil som bl.a. indebærer undergrundsmusik, guldkæder og brug af huen. Der er imidlertid stor risiko for, at de unge der forlader skolen og ikke kan få et arbejde, konverterer denne livsstil til en indtægtsform, og den falder uden for det legale arbejdsmarked, dvs. sort arbejde eller kriminalitet og på denne måde bliver de yderligere marginaliserede.

5) Netværksmæssig marginalisering: Det er svært direkte at påvise hvilke netværksmæssige forbindelser og kontakter mennesker har på tværs af faglighed, etnicitet, bopæl og andre forskelle. Tabel 1 peger dog på, at der er markant flere indbyggere i København, der har fodfæste på arbejdsmarkedet end beboere i Mjølnerparken har. Det peger hen i mod at beboerne i Mjølnerparken ikke kan bruge deres sociale netværk til at bygge broer og åbne døre, og det tyder på at de forskellige sociale netværk i Mjølnerparken ikke er forbundet med de øvrige sociale netværk i byen.

6) Statusmæssig marginalisering: Den sidste tendens handler om et områdes omdømme eller status. Her spiller faktorer som indkomstniveau, uddannelsesniveau og kulturbaggrund ind. Men status marginaliseringen kan også ses i markedspriser på ejerlejligheder, man skal ikke mange gader væk fra Mjølnerparken før man kan spore en stigning i ejerlejlighedernes m2 pris.

Der er tale om at alle seks marginaliseringstendenser, er til stede i København og omkring Mjølnerparken. De er dybt sammenvævede og pointen med at sætte ord på dem hver for sig, er at udvide diskussion, om hvad marginalisering og integration er i dette samfund.

Konklusion: Byg på de eksisterende ressourcer

Når vi i dette bilag har søgt at sætte ord på problemerne, er det med fare for at sætte yderligere gang i en negativ stigmatisering. På den anden side bliver det tydeligere, hvordan de eksisterende ressourcer skal eller kan bruges mere målrettet. Vores bidrag og investering i området breder sig ud over de fire sidste tendenser og spørgsmålet er, om det kan give et afkast på de to første? Nu har vores projekt dog ikke det formål at skabe arbejdsmarkedsintegration, det har snarere til formål at skabe bevægelse og udvikling. Som beboere i og omkring Mimersgadekvarteret mener vi, at vi repræsenterer nogle af de ressourcer, som Københavns Kommune og Socialministeriet bør investere i for at opbygge tværgående sociale netværk og skabe kulturel udvikling.

Skrevet af: Cand.scient.soc.: Claus Pedersen

Litteratur

Ejrnæs, Morten:

(1997) *Socialt Miljøarbejde i Lokalområdet*, Hans Reizels Forlag.

Kristensen, Hans (red.):

(1993) *Bedre Bebyggelser – Bedre Liv?*, SBI-Rapport nr. 65

Statistik Kontor:

Københavns Kommune: www.sk.kk.dk

Wacquant, Loïc:

(1996) *The Rise of Advanced Marginality*, Scandinavian Sociological Association.

Nye tiltag og bevillinger til Billedkunst

Kunstrådets Nyhedsbrev nr. 4 / Januar 2005 om en ambitiøs international kunstfestival der nu bliver en realitet i Danmark.

Input til festivaltema efterlyses snart!

Den første **Internationale Festival for Nutidskunst i Danmark** er ved at blive en realitet. En festival der vil vise danskerne afgørende værker fra internationale kunstnere, men som også vil sætte standarder for diskussionen af kunst. En festival der vil tematisere, aktualisere og formidle kunsten. Intet mindre!

Kunstrådet har afsat 6 mio. kr. og forventer, der kan findes yderligere finansiering fra anden side i samme størrelsesorden.

Kunstrådet lægger op til en festival, hvor præmisserne er billedkunst, men hvor formidling, belysning, forklaring, forståelse og delprojekter kan hentes fra andre kunstformer og udtryk.

Kunstrådet vil med festivalen etablere et grundlag for en kontinuerlig og velkvalificeret udveksling mellem dansk og udenlandsk kunst og kultur. At forankre den internationale kunst i Danmark vil medvirke til at udvikle den danske kunst; at fokusere på aktuelle temaer og problemstillinger vil stimulere interessen for og kendskabet til nutidskunsten i Danmark.

Den første festival vil finde sted i efteråret 2007. Kommissorieudvalget indkalder ansøgninger med forslag til temaer for festivalen gennem bl.a. dagspressen og tidsskrifter. Ansøgningsfristen for indsendelse af ansøgninger med forslag til et festivaltema og foreløbig skitsering af annoncering og finansiering bliver den 4. april 2005. De indsendte ansøgninger deltager herefter i en prækvalifikation. De bedst kvalificerede ansøgninger vil i første omgang blive tildelt et puljetilskud på 10.000 kr. til at arbejde videre med forslaget. De endelige forslag skal indeholde en uddybning af tematikken for festivalen, en handlingsplan for gennemførelse af festivalen og sidst men ikke mindst en finansieringsplan for hele festivalen. Kunstrådet vælger herefter, hvilket forslag, der skal realiseres.

Bilag B14: Rooseum, Center for Samtidskunst, Malmö, udtalelse.

Rooseum Center for Contemporary Art, Malmö, har udfra et interessefællesskab siden 2002 deltaget i en dialog med Ydre Nørrebro Kulturbureau omkring behovet for at udvikle kunstinstitutioner idag og igangsætte kunstprojekter med udgangspunkt i såvel det lokale som det globale. Dialogen har fokuseret på de forandringer der sker både indenfor samtidskunsten og i samfundet, forandringer som har medført en række behov som ikke imødekommes i tilstrækkelig grad af eksisterende institutioner.

Kunst er idag meget mere end noget man passivt iagttager på et museum eller et galleri. Kunst er et aktivitetsområde hvor man kan eksperimentere, udforske og stille spørgsmål til sine omgivelser og samfundet. Mange kunstnere arbejder med projekter der tager udgangspunkt i lokale miljøer og deres kulturelle og sociale særkende. Projekterne er ofte baseret på en dialog med et områdes lokale beboere, som således involveres aktivt og enten direkte eller indirekte har indflydelse på projektets endelige form. Et kunstprojekt udvikles dermed i samklang med sine omgivelser med kunstere, lokale beboere/grupperinger, kunstinstitutioner m.fl. som aktører. Denne type kunstprojekt fungerer som en aktivitet hvor processen bag det endelige resultat er ligeså vigtigt som selve resultatet. I processen skabes ofte et interessefællesskab blandt deltagerne, og et engagement i at udvikle forholdene omkring et givent område, tema eller problematik. Også den almene interesserede har mulighed for at følge forløbet undervejs. Efter udviklings- og produktionsfasen kan projektet præsenteres for offentligheden, enten i form af en udstilling eller andre typer præsentationer. Her får den almene besøger, med interesse for kunst og for det tema projektet berør, mulighed for at opleve det endelige værk og indgår hermed i en fortsat dialog.

Samtidskunsten og den socialt engagerede kunst har et stort potentiale, som stadigvæk mangler gunstige vilkår i Danmark hvorunder den kan udvikles og produceres. Et center for samtidskunst i Fragtmandshallerne med fokus på produktion og udstilling ville kunne udvikle dette potentiale, både hvad angår det kunstneriske og det sociale. En placering af et center for samtidskunst på ydre Nørrebro med et internationalt niveau og en synlig lokal forankring vil være fremsynet og nytænkende. Det vil kunne bidrage til at udvikle både Nørrebro og København og vil kunne fungere som en kreativ dynamo i Øresundsregionen som helhed, med en attraktionsværdi der strækker sig langt udover det kunstneriske.

På internationalt plan arbejdes der professionelt og seriøst med denne type projekter, og der findes et højt niveau for udførelsen. Et samarbejde med internationale kunstnere og andre partnere er derfor, sammen med kontakten til lokale partnere, et væsentligt element i det idégrundlag som foreligger for udviklingen af Fragtmandshallerne til et kunstcenter. Det er blandt andet på dette grundlag Rooseum er indgået i en dialog med YNKB. Rooseum har eksisteret som kunsthall siden 1988, og har opnået stor anerkendelse både lokalt og internationalt. De seneste fire år har Rooseum omlagt sin udstillingsvirksomhed for at kunne imødekomme de krav samtiden stiller til en institution. Foruden store internationale kunstudstillinger omfatter stedet idag også arbejdsrum for kunstnere, et arkiv, en mikrobiograf, seminarvirksomhed og et åbent kunstforum.

Derudover har vi arbejdet sammen med kunstnere på projekter der er udviklet over længere tid, i tæt kontakt med lokalsamfund i Malmö. Her har udviklingen af Malmö som en stærk multikulturel by blandt andet stået i centrum. Målet for tiltagene er at Rooseum skal fungere som et aktivt mødested, hvor både kunstnere og publikum kan komme til orde.

Et fælles grundlag for både YNKB og Rooseum er forankringen i Øresundsregionen og interessen for socialt engagerede kunstprojekter. Øresundsregionen er i hastig udvikling, både socialt, kulturelt og økonomisk set. Byer i regionen, som både Malmö og København, har forandret sig fra at være baseret på industri til at blive kosmopolitiske, multikulturelle samfund med vidensproduktion som et af sine omdrejningspunkter. I denne udvikling har kunstinstitutioner og andre kunstneriske tiltag en væsentlig rolle. Kunst formår at formidle viden og oplevelser og samle mennesker til en dialog omkring aktuelle emner. Udfra disse betragtninger og med baggrund i egne erfaringer anser Rooseum et samarbejde med YNKB og udviklingen af en kunstcenter i Fragtmandshallerne som yderst væsentligt. Et kunstcenter på ydre Nørrebro er fremsynet og visionært og følger udviklingen på både et internationalt og lokalt plan.

Lene Crone Jensen

Tillförordnad museichef, Rooseum, Malmö.

Bilag B15: NIFCA, (Nordic Institute For Contemporary Art), udtalelse.

23 feburari 2005

Referens:

Ett Kunst och Kulturcenter i Fragtmandshallerne på Nørrebro i Köpenhamn

Nordiskt institut för samtidskonst (NIFCA) har diskuterat med Ydre Nørrebro Kultur Bureau eventuellt samarbete gällande etablering av Kunst och Kultrucentrum på Nørrebro, t.ex i form av residensutbyte. Vi på NIFCA anser planerna för ett konst och kulturcenter som kombinerar lokala och internationella miljöer mycket aktuellt och viktigt för utvecklingen av den multikulturella kontexten i Köpenhamn. Vi besvarar gärna eventuella frågor och ger gärna mera information.

Med vänliga hälsningar,

Marita Muukkonen
Producent / NIFCA
Tfn. + 358 9 686 43108 / +358 40 5040 112

NØRREBRO LOKALHISTORISKE FORENING OG ARKIV

v. Karsten Skytte Jensen, Balders Plads 4, 2. tv. , 2200 København N.

Telefon: 35 83 82 27

e-mail: info@noerrebrolokalhistorie.dk

www.noerrebrolokalhistorie.dk

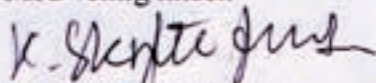
Nørrebro, d. 16. februar 2005

Vedr. bevaring af Fragtmandshallerne

Fragtmandshallerne blev færdigbygget i 1925 som led i opførelsen af en ny Nørrebros Godsstation til afløsning af den gamle, der lå hvor Nørrebrøparken ligger i dag. Bygningen ligger som et kulturelt mindesmærke fra en tid, hvor Nørrebros Godsstation var et vigtigt trafikalt knudepunkt. Desuden er bygningen med sin nøgterne og rustikke udformning et godt eksempel på en byggestil, der er ved at forsvinde.

Nørrebro Lokalhistoriske Forening mener derfor, at bygningen bør bevares og efter en renovering genanvendes til gavn for bydelen f.eks. til kunst- og kulturcenter. Bygningen vil kunne indgå i den samlede plan for de tidligere DSB-arealer, hvis anvendelse for tiden drøftes i forbindelse med Områdefornyelsen for Mimersgadekvarteret.

Med venlig hilsen

Karsten Skytte Jensen,
formand

Nørrebro Lokalhistoriske Forening og Arkiv

Bilag B17: Københavns Bymuseum, udtalelse.

København, d. 22. januar 2005

Ang. fragtmandshallerne på Borgmestervangen, Ydre Nørrebro.

Københavns Bymuseum har d. 14. februar 2005 foretaget en besigtigelse af fragtmandshallerne på Borgmestervangen.

Fragtmandshallerne er opført sammen med den tilstødende kontor- og ekspeditionsbygning i begyndelsen af 1920'erne. På denne tid var områdets tidligere godsbanegård på Nordbanegade, på grund af en udvidelse af godstransporten, blevet utidssvarende, og området ved Borgmestervangen blev udvalgt som erstatning.

Bygningerne fortæller en væsentlig historie om godstransport og forbindelserne mellem fabrikker, butikker, havnen og resten af landet. Dette kan aflæses i bygningens mange porte, det udhængende og beskyttende halvtag, sporene og perronen, som fortæller historien om den af- og pålæsning af gods, der har fundet sted ved fragtmandshallerne. Set i en helhed fortæller fragtmandshallerne, kontorbygningen og den mulige toldbygning om et kulturmiljø med en stor udsagnskraft.

Det er vigtigt at fastholde elementer, der kan fortælle den periode af Nørrebros historie, hvor industri og godsbaneområdet var et dominerende træk i bybilledet. Denne historie er efterhånden vanskelig at aflæse i områdets bygningsstruktur, og derfor fremstår fragtmandshallernes betydning desto vigtigere at værne om. På baggrund heraf vurderer Københavns Bymuseum fragtmandshallerne som bevaringsværdige.

Med venlig hilsen

E.b.

Jeppe Høst, stud.mag.

Bilag B18: Mads Elung-Jensen, formand f. Dansk Tonekunstner Forening, udtalelse.

København, den 23. februar 2005

Fragtmandshallerne ved Nørrebro Station

På given foranledning skal jeg udtale min støttte til Ydre Nørrebro Kultur Bureaus forslag om anvendelse af de gamle fragtmandshaller ved Nørrebro Station til et Kunst- og Kulturcenter.

Det er af stor vigtighed for vores område at tiltrække kreative kræfter der i samspil med os der bor her kan være med til at udvikle Ydre Nørrebro.

Et Kunst- og Kulturcenter i Fragtsmandshallerne vil både være til glæde for de lokale beboeres kreative udfoldelsesmuligheder og virke tiltrækkende på internationale kreative kræfter.

Musiklivet har for tiden ikke mange udfoldelsesmuligheder på Ydre Nørrebro og jeg håber udviklingen af eksperimenterende musikscener og en koncertsal i fragtmandshallerne kan virke befordrende for beboernes muligheder for at stifte bekendtskab med musikken og selv også musicere.

Mange internationale undersøgelser viser at aktiv beskæftigelse med musik virker styrkende for indlæringsevnen. Jeg tror at mulighed for musikudøvelse i Kunst- og Kulturcentret i Fragtsmandshallerne vil have afgørende betydning for de unges sociale og faglige udvikling.

Med venlig hilsen

Mads Elung-Jensen
formand for Dansk Tonekunstner Forening
www.tonekunst.dk

Bilag B19: Anja Franke, billedkunstner, Instant Herlev kunstprojekt, udtalelse.

Om min kunst og støtte til projekt KUNSTFRAGT på Nørrebro.

Anja Franke, 2005.

Mit kunstsyn og min kunstneriske praksis forholder sig til og bearbejder problemstillinger, forbundet med samfundet og dets vilkår. Jeg stiller spørgsmål til de kulturelle koder, der bestemmer opfattelsen af kønsroller, familie og boligforhold. Ligeledes stiller jeg spørgsmål til selve kunsten og dens institutionelle rammer, og hvorledes disse fremstilles.

Jeg arbejder på grænsen mellem utopi og dagligdag og opfatter min kunstpraksis som en del af en avantgarde tradition. Ved at fremhæve og overskride grænsen fra virkelighed til utopi etablerer jeg et åbent mentalt rum, hvori beskueren kan etablere en dialog med værket. Dialogen kan få beskueren til at opleve en "anderledes hed" og således se dagligdagen i et nyt perspektiv. Jeg finder det interessant, hvis kunstværket kan igangsætte ny erkendelse både hos beskuer og kunstudøver.

Jeg opfatter kunstnerrollen som en mangesidet figur, der udfører kunstværker, men som også kan igangsætte processer såvel i som udenfor kunstinstitutionen.

I denne sammenhæng kan jeg henvise til mine tidligere kuratoriske projekter. F.eks. Udstillingsprojekt "Instant Herlev". Til denne udstilling inviterede jeg kunstner og arkitekter fra Norge, Sverige, USA og Danmark. Alle deltager skulle forholde sig til Herlev Kommune i forhold til byplan, arkitektur, infrastruktur, socialitet og kulturelle forskelle. Og således udførte den enkelte deltager et kunstprojekt der skulle installeres på min private matrikel. Deltage indgik således i en kunstnerisk dialog med individer fra Herlev om Herlev kommunes offentlige rum ud fra et privat område. Se vedlagte katalog.

Som udøvende kunstner og bosiddende i forstads-kommunen Herlev, ser jeg det som en stor nødvendighed at få et samlingssted for international kunst- og kultur. Det nærmeste sted for international kunst og kulturel dialog ligger i Humlebæk, Louisiana. Louisiana er et godt eksempel på hvordan der kan skabes en konstruktiv dialog i forbindelse med kunst, kultur, aktivitet og børn. Men Louisiana ligger alt for langt væk og hvorfor ikke lave et sted som også kan noget mere, f.eks. inkorporering af socialitet og kulturelle forskelle. Her ser jeg netop Fragtmandshallerne, på Nørrebro, som en god beliggenhed for dialog i forbindelse med kunst, kultur og social aktivitet. Det er vigtigt, at mennesker fra forstadskvarterer og København får mulighed for at skabe fælles oplevelser og aktiviteter, så der ikke dannes ghettoer og kulturelle afstande i lokale områderne. Fragtmandshallerne på Nørrebro kan i denne henseende, via international kunst og kulturelle forskelle, være med til at skabe dialog og fællesskab mellem de mange kulturelle identiteter. Lyd og visuel kunst er et kommunikations redskab der skaber et fælles rum, hvori forskellige kulturelle identiteter og sprog kan kommunikere sammen.

Anja Franke er billedkunstner og lektor på det Fynske Kunstakademi.

